

AB

BB

2433

EUPHEMISMUS. PROPHEPTICUS.
QVO.

MARTINUM GEIERUM.

VIRUM. DEL.

OB. PRAECLARA. IN. ECCLESIAM. MERITA.

JAM. PRIDEM.

CELEBRATISSIMUM.

CUM. AD. AULAM. ELECTORAL. SAXON.

OFFICIUM. SUPREMI. CONCIONATORIS. AULICI. AUSPICATURUS.

IV. IDUS. MARTI. CIO. DC. LXV.

ABIRET

EX. OBSERVANTIA. IN.

PRÆCEPTOREM. PROMOTOREM.

OPT. MAX.

PROSEQUEBANTUR.

DE. COLLEGIO. CONCIONATORIO.

MAJORI.

QVOD. LIPSIAE. EST.

ORDINE. QVO. IDEM. INGRESSI. SUBSEQUENTES.

STANNO. COLERIANO.

Qualis in caelum radiante curru
Raptus Elias, nihil hoc timentem,
Et Pater longe, Pater ò vocantem
Liquit Elisam:

Sie recedentem procul, & volantem,
Dum moras ultra negat aula ferre,
Conscii quaque, tamen inquietà
Mente videmus.

Atq; ego imprimis; Tua quem paterno
Sape complexa est pietas amore,
Qui Tibi nunquam satis exolutus
Debitor adsto.

Sed tamen nobis propior manebis,
Urbe divisus, tamen una tellus,
Et caput rerum melius refundet
Lumen in omnes,

Restat hoc solus, precer, aula Caeli
Longius terris ferat interesse,
Debitum stellis licet, atq; serò
Dividat orbe.

Camalielelem suum fidisfirum, & amantem nunc benignis, & ob
tibi abreptum, suspirio hoc calido & voto devoto, lacryma-
bundis oculis, Euleis tamen nostris ex animo gratulans,
prosequitur

M. Joh. Fridericus Leibnüz / Sch. Th.
Coll. III. S.

Maxima nostrarum semper fiducia rerum,
Qui mihi confugium, qui mihi portus eras,
An nunc suscepti curam dimittis egeni?
Officiq; pium tam citò ponis opus?
Fluctibus in mediis navem Palinure relinquis
Postquam TE Ensiferi Saxonis aula capit?
Non tam, credo, TUAM, quae semper fixa tenaxq;
Mutabit subitò terra alienae fidem.
Sum mihi persuasus, posthac quoq; TE mansurum
Musarum columnen Praesidiumq; meum.
Det modo Jov A DEUS, quò sit TIBI vita beata,
Quò sit longevus undiq; cineta bonis.

Quò votò, brevissimò quidem, sed tamen piissimò PATRONUM
SUUM OPT. MAX. comitari voluit, debuit

M. Joa. Maximilianus Mörlinus, Lips.
Wie?

AB BB 2433

Sie: Ist es dennoch wahr/das ihr von uns wolt scheide/
 Und Eure Vater-Stadt/das liebe Leipzig meiden/
 Ihr Hochverdienter Mann? ich hör ihr saget: ja/
 Und sehet noch dazu: dann Gottes Schluß ist da.
 Ach ja! der Schluß ist hier/der Schluß durch den wir leben/
 Und dem ein ieder Christ sich willig muß ergeben/
 Durch den der Himmel selbst in seinen Angeln geht/
 Und auch das Thun der Welt/und ihr Bestand bestehe.
 Inmittels thut uns weh/es macht uns grosse Schmerzen/
 Es bringt uns allen Leid/es quälet unsre Herzen/
 Weil ihr nun zieht davon: drum bleibet/bleibt doch hier/
 Ihr Hochbeliebter Mann/des gansen Landes Zier.
 Zwar/Hochgeehrter Mann/wann wünschen wäre könnē/
 Und wollen wäre thun/Ihr soltet nicht von hinnen/
 Wir wünschten Euch bey uns/wir lägen Euch stets an
 Zu bleiben länger hier/dasern das helfen kan.
 Allein es ist umbsonst: Gott hats also versehen/
 Das Ihr von Leipzig solt nunmehr nach Dresden gehen/
 An den berühmten Ort/in die berühmte Stadt/
 Die ihres gleichen kaum in wenig Landen hat.
 Darum so können wir Euch Gott nun nicht enthalten/
 Wir müssen seine Hand hierin nur lassen walten/
 Dann geht es schon so nicht/wie wir es gerne sehn/
 Wohlhan! so muß es doch nach Gottes Willen gehn.
 Indessen gute Nacht! wir bleiben Ihm ergeben/
 Sein grosser Name wird in unsern Herzen leben/
 So lang/als unsre Brust sich ie bewegen kan/
 So lang/wird Ihn alhier auch rühmen iederman.
 Nun lebet ewig wohl in unvermengten Freuden/
 Zieht hin in Gottes Gleit! wir müssen endlich scheiden/
 Gott gebe was Euch lieb/Gott gebe was Euch gut/
 Und halt Euch Tag und Nacht in seinem Schutz
 und Hut!

Dieses setzte und wünschte seinem grossen Patron/Hochge-
 ehrten Hn. Reichswater und Praeceptor aus höchst-
 verpflichtetem Gemüthe

HENRICUS Hollwell/von Danzig
 aus Preussen/der H. Schrift Best.

X 2

Quid

Quid mœsta fufas concutis comas LIPSIS,
Rigasq; fletu tunfa pectus effuso
Genas amoris impotentia exangves?
Sic nempe visum est Numini, quod insignem
Virtute, fama, dignitate, doctrina
Divisq; moribus, fideq; GEIERUM
Dum raptat aliò, non ita eripit nobis
Ut nulla spes fit Ejus amplius, si fors
Opus, fruendi. VULTUR ut fuit signum
Hucusq; felix, sacra vel volans inter;
Sic factus AQVILA, Dexteram Jovis claudens,
Nonne est futurus auspiciator multo?

*Ita MAGNIFICO DOMINO GEIERO PATRONO SUO OPT.
MAX. Cognatoq; honoratissimo iter, quod felix faustumq; sit,
Dresdam parante, deficientem desiderio Ejus Patriam augurio
hanc vano solabatur*

*M. Paulus Bosius, Lips. Conc. ad
D. Thome Sabbaticus.*

Quà quassat atrox, altero innixus genu,
Trabale clava robur Alcides plaga;
Niveisq; purum scin lit ales athera
Ledans alis: pendulam de pectore
Medio sonoram Vultur ostentat Lyram,
Aut fallor, aut corusca cœli culmina
Geierianam praserunt imaginem.
Non ad Caystri, non oloriferi Padi,
Vel quas polaris pervolat ripas Olor;
Sed quâ turmenti lambit Albi alveo
Dresda feracis arva, Najadum pater,
Mysas pruinas ore quæ patulo bibunt,
Eheu! supremum voce cœlestis (nefas
Si tanta non est refricare vulnera)
Nuper canora dixerat Cygnus Vale.
Lugebat orba pristino solatio
Res Christiana; at squalidum ulvoso caput,
Non jam cygneis perstrepens somis, vado

Demersit

Demersit Albis, triste carmen mustitans,
 Velut perenni obnoxius silentio.
 Sed rumpit istud nempe Vulturis Lyrâ,
 Blanda illa, suavis, docta, cordimulcea,
 Velleriana quâq; restaurat mele.
 Hanc litteratus audiit dudum chorus
 Oracla doctis sacra pandentem libris,
 Stupuitq; multis quæ forent anigmata,
 Patere spontè. Jam quid Hyblaos loquar,
 Hymettioq; dulciores Nectare,
 Umbone sacro arguta quos fudit sonos?
 Thebana duras traxerit cautes chelys,
 Rhodopæa tigres, Lesbij vatis feras,
 Quas pascit alto spumens Nereus salo:
 Hæc corda saxis duriora Caucafi
 Lyrâ liquari cerneret, hæc attrahi,
 Quos tristis urfos ira fecerat truces,
 Libido porcos, mortis at lepores metus,
 Formaq; mirè rursus humanâ indui.
 Ast quæis verendus vindicis ferox DEI,
 Dirumq; pateat, conscia mentis tremor,
 Et styx perenni tetra manans sulfure
 Prostrata terrâ lancinabat pectora,
 Levare cælo vidimus rursus caput,
 Merisq; plenos gaudiis endogredi
 Hujus resectos melleis lyrae sonis.
 Quæis sola felix fruere hæcenus, mihi
 (Nam quæ eruditis continentur in schedis,
 Miratur orbis) chara semper Lipsia;
 Posthac carebis: splendidis Dresde atriis
 Aulaq; summi hanc postulante Principis.
 J Magnæ, & infer auream, VULTUR, Lyrâ
 Sublimiori, quò vocat SAXO, plaga,
 Albiq; prisca reddito melismata.
 Te dira monstra, si quæ restant, ocyus,
 Scelerum Dracones, fœda schismatum Nepa,
 Primaq; fronte mentiens hominem, retrò
 Immane monstrum, Te balana, Te tribus
 Implexa signis hydra, quicquid uspiam est
 Monstrositatis, contremiscat, & procul
 Fugiat volentem: rursus acceleret gradum,
 Quæ exosa quondam liquerat terrâ pilam

*Tegraa virgo: Te gemella sidera,
Vel ipsa potius alma Faustitas vias
Ducat per omnes, atq; saluum sospitet.
At qua coruscas caruli faces Poli
Suo nitore, & fulgidum priuet Lyra,
Tuum reponens Nomen inter sidera,
Sit sera, & annis serior nostris dies.*

Debuit Affini, tanquam Parenti.

M. JO. BENEDICTUS CARPZOV, SS. Th.

Baccal. & ad D. Nicol. Conc. Sabb.

*****

Scilicet eventus rhetor: docet

Hic & ille, svadet

Et ille & hic, qvin & movens uterq;

Trita Prophetarum subolis fuit

Ista vox; Prophetam

A vertice cheu! nostin' auferendum?

Novi eqvidem, novi, (respondeo

Fratribus) filete,

Feretur cheu! sed tamen filete.

Edocet eventus, svadet, movet:

Avocatur, exit

GEIERUS ipse Danielq; noster.

Vir desiderii mysteria

Porro non resolvat

Johannis. Ardor num Petri flagrabit?

In simili svadam mirarier,

Entheam in docendo

Vim, sanctitatem praxeos decebat.

Nempe decebat, ohe! Luget mea

Luget inde jure

Lipsis, sibi dum Dresda gratulatur.

Livor

Livor abi, præstat Regio urbibus,
 Et DEI voluntas
 Nostræ. Merenti gratiæ ferendæ.
 En Tibi nos ipsos, totos Tibi:
 Pes manusq; præsto:
 Devotus ast & spiritus gemiscit;
 PRÆSIDIUM, GEIERE, MEUM, BENE!
 SIT TIBI! TUISQVE!
 ABSOLVE CURSUM LÆTUS! AC BEATUS!

*Ex observantiâ erga Præceptorem & Promotorem suum à
 pluribus annis Colendissimum tenuia isthæc adscripsit*

*M. Andreas Glauch, Lipsiens.
 Sacra Theol. Baccal.*

Gratuler an doleam, mens est incerta, PATRONE,
 Dum meditaris iter, gratuler an doleam?

Quædam, doleo, quia non audire licebit

Ulterius, quam vix aurea lingua dabit.

Privatur, doleo, quia Lipsia Lumine, Lumen

GEIERUS noster cui modò grande fuit,

Gratulor ex animo SAXO quos MAGN9 honores

Confert, nam Virtus Ingeniumq; meret.

Gratulor hoc munus. Bene sic comitatus abito,

Sit DOMIN9 Tecum, Dux Tibi, Duxq; Tuis.

Vade bonis avibus, Spartamq; capesse verendam!

Et noli addictis non memor esse tuis.

Sic PATRONO suo MAGN9 ελοκαρδίας σου.

M. Gotofredus Friderici, Vratisl. Silesius.

AT mea præsentis quamvis mœstissima casu
 Pectora sint abitu tristia facta Tuò;

Hoc tamen inde Tibi vidi, GEIERE, futurum,

Ferret adhuc istam cum dubia aura ratem.

Sive aliquod Musis, seu vitæ labe carenti

Consistit pretium, Solus emendus eras:

Sive per ingenuas aliquis caput extulit artes,

Sive per Astriferi florida verba Dei;

His ego commotus retuli jam pluribus olim:

SCENA MANET DOTES, CREDITE, MAJOR EAS.

Hoc

Hoc mihi non ovium fibræ, tonitusq; sinistri,
Lingvaq; servatæ primavè dixit avis.
Augurium ratio est, & conjectura futuri:
Hæc divinavi noticiamq; tuli.
Quæ quoniam vera est, totâ TIBI mente, mihiq;
Gratulor, & calidas impiger addo preces.
Ast noster tenèbris animus nunc hæret in imis,
Dum cœpit studiis Lumen abesse meis.
Utq; TIBI prodest Facundia grata, PATRONE,
Sic properè studiis est ea adempta meis.
Vita tamen Tibi nota mea est, mea Musa, precesq; t
Quicquid enim teneo pendet ab ore Tuò.
Quæ potes adjuta, nec egeni desere causam:
QVO PEDE CœPI STI, SIC BENE SEMPER EAS!

*Quam dulcamaram Elegiam Comitum esse voluit, debuit Pat-
troni & Præceptoris sui æviternum devenerandi*

*M. Caspar Lösscher, VVerdâ Misivicus,
SS. Tb. Baccal.*

ELIE ablato successerat ELISÆUS
Sic Præceptorem discipulus sequitur.
WELLERO ablato succedit GEIER amandus,
Sic Præceptorem discipulus sequitur.
Donum utrinq; DEI planum est: sua Spiritus inde
Conferat in duplo dona, PATRONE, Tibi!

Gratulabundus apposuit

M. Simon Christophorus Erfurth, Leocopetrans.

DUM TE NOS SCRIPTIS, VOCE EXEMPLOQ; DOCENTEM
Par tantis meritis quærit & ambit honos,
Cur fugis, & renuis? Cur vis latitare? quod intra
Fortunam deceat quemq; manere suam?
Sed, non qui latuit, semper benè vixit. In alto
Virtutis magnæ Lux statuenda loco est.
Forte catenatos Aulæ officiiq; labores
Judice Te, vires non tolerare valent?
Ista modestæ equidem est, me judice, opinio mentis
Filia. Nos curæ hæc credimus esse Deo.
Is faciet. Servum commendans quinque talentis
Lucratum totidem, præstò erit usq; TIBI.

Ita vocat atq; ominatur

*M. Bartholomæus Francke.
Con-*

Confectus senio quasi marcuit haecenus Orbis,
 Otio & est visus mortuus esse suo.
 Omnis odoriferam defecit gratia florem,
 Et jacuere herbis orba vireta suis.
 Nulla superbiuit foliis viridantibus arbor,
 Cumq; suis lateat vitis amœna botris.
 Horrida torpenti riguerunt cuncta veterno,
 Et senium niveis exposuere comis.
 Causa est in promptu: Fortissima Solis imago
 Absuit, hac vitam nempe negavit is.
 Nunc, quando cursu Fax illa igniflua Mundi
 Aurea Phryxæ sidera tangit oris.
 Sidera, ubi quondam, primò iuga flammea vexit,
 Hac ingens quando machina facta fuit.
 Torpore expulso rediurus se offeret orbis,
 Abjecto senio mox juvenescet item.
 Nam pariet flores iterum fecundus amœnos,
 Et virides gemmas Bacchica vitis aget.
 Arboribus frondes aderunt & gramina campis,
 Omnia florescent suntq; futura nova.
 Atq; ita Natura est. Quacum Civilia nexu
 Certè admirando vincula firma colunt.
 Numne igitur mirum, si languidus haecenus orbis
 Chr. stigenium cœtus exanimisq; fuit?
 Num, si est concussus? num, si defecit ad illud,
 Quo sæpè à vero tramite transit iter?
 Occidit ejus enim Sol fulgentissimus, heu!
 Sol, cuius radiis sæpè refortis erat.
VELLERUM puto, Cœli quondam, heu! nobile Lumen
 Saxonici, summum Theologiaq; jubar,
 Cujus vel Patria, mihi vel benefacta recordor,
 Tristia profuso lumina rore madent.
Qui vitæ (stupeo referens) hæc exiit, Orbem
 Christi adum, heu! radius destituitq; suis.
 Ast instaure animos, sapienter providet Ipse
 Cœlipotens, sacer ut refforveatur ager.
 Stat rediurus enim **V**ELLERUS, agitq; recentes
 Radices, Orbem & vivere rite facit.
 Magno in **G**AIERO grata Ejus svada revixit,
 Theologia summo Lumine nempe sophum.
Qui nunc ingrediens **I**LLESTRIS SAXONIS Aula
 Zodiacum, quando Sol Nepheleja legit.

Incipit

Incipit ingressu validam image fundere lucem,
 Atq; orbem radius irradiare suis.
 Plaudite Magistratus, Schola, plaudite Ecclesia, cuncti
 Plaudite Christicola, & Musa precare mea:
 VVELLERI ut duplex GÆIERO Spiritus insit,
 VVELLERI & geminent sospita fata dies.

Chronologia.

LVX PhysICa en! orbls, GEIERVs saXonlæ Intrat
 sIgnlferVM; CVnOtl IVbILa VoCe CanVnt.

Ita observantiam Mæcenati suam testatus est

M. Fridericus Nitzschius, Dresd.

I. Syrum.

הלך נסור נפשך ורגשך
 למאלף עם מלתג וקודשג
 חיי בניח סב אף שניג
 סאג עם אנתק עם בניג

II. Chaldeum.

אלהג מכ אשד חן מפרומג
 לשיר סגך פכר רנעג וזומג
 זלך ינתן נקחג בין ניומג
 ונתעג אכלותג שחומג

III. Ebraum.

הלך מפה אלוף גדול בשלוג
 יהודי יולף אותך בימינו
 וזומג סבל דעורג ושמורג לעולוג
 ואלף יפרק ככל יזוג שנו

IV.

PARODIA PINDARICA.

ΟΛΥΜΠ. ΕΙΔ. ΙΑ.

στροφὴ κώλ. 5.

Εἴσιν ἀνθρώποις διδασχῆς Σεο πλείστα
 Χρησῆς, ὡς εἴς ἑρμῆων ὑδάτων
 ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
 Σὺν πόνῳ αἰεὶ ΣΥ δὲ εἶπες· σόμα ΣΟΥ μελίγαρυ
 ὑσέγων ἀρχὴ λόγων τέλλεται,
 πισή τε μνήσις ὄσσεφάνοις ἀρεταῖς.

Ἀντις. κώλ. 5.

Ἀφθόνατ' δ' ἀνεσις ἠθρογνίκαις,
 αὐτὴ ἀγκείται· ταῖ μὲν ἀμετέρο
 γλῶσσα κυδαίνειν ἐθέλει.

ἐκ θεῶ δ', ΑΝΕΡ, σοφῆς ἀνδρὶ ἔσσει περιπέδειαν,
εἴ τε νῦν, ΚΥΔΟΣ ΖΙΦΟΥΧΟΥ, τεῶς
καλεῖ ΣΕ ἐς διδασκαλίας ἕνεκεν.

Μῦθον ὑπο' ΣΤΕΦΑΝΩ ΠΗΓΑ'ΝΟΥ φαιενῆ
αἰδυμελῆ κελεύθου, τῆς ἐν -
γενετέων ἀνδρῶν γενεᾶν ἀλέγων.
Εὔθρα κήρυξον. ΣΟΙ ἔγγυάσεται
μὴ μόνον Χειρὸς φυγὸς πρεπτοῦ σφρόδον,
ἢ δ' ἀπείρατον καλῶν.
Ακρόσοφοι ἢ καὶ αἰχματαί' ἀφίξονται τ' ὄψιν
ἐμφυῆς, ἢ δ' αἰθῶν ἀλώπηξ
καὶ ἐρίβρομοι λέοντες
διαμάχονται ἢ δ' ὄψιν.

V. PARODIA.

HORAT. ODES XXXIIX. LIB. I. CARM.

L' Ipsicos linquis, PATER, adparatus:

Displicent nexæ Philyrâ Coronæ.

Perge lectari, TIBI quô Locorum

RUTA benigna est.

Post enim RUTÆ decus ad-labores,

Præpotens curat. Neq; TE Ministrum

Dedecet Munus: neq; TE relinquet

JOVA sequentem.

VI.

Madrigal.

Es nicht der ERB-ERD HIN Wasser-reich:
Und gleichwohl wil das grüne KAUZEN-FELD
Mit PREZGSEN-WASSER seyn begossen:
Es hofft darnach viel schöner auszusprossen.
Gott ist es/der das KAUZEN-FELD bestellt:
Der holt das Wasser reiner Lehre/
Davon bißher zu Gottes Ehre
In schöner Blüch die Linden auffgegrünet.
Er gieße/ERDSEEN WASSER/das Lebens-Wasser aus;
So blüht der KAUZEN-ERD/ das SAHSEN-
HAUS;

Ihm aber bleibt der Lohn/das er so wohl gedienet.

Mæcenati Magno ac Præceptori Mellitissimo scripsit
gratulatus ex animo

M. Michael Marggraff/von Crimmigschau
aus Meissen

Nolens

Nolens gratulor in recenti honore
Tibi, Vir venerande terq; lecte,
Nam multum interit meæ Ipei nunc,
Et multum apitur mihi honorum.
Tu Patronus eras meus virilis,
Tu Præceptor eras meus fidelis,
Tu Consultor eras meusq; fœlix.
Sed heu! Cuncta ruunt profectioe!
Mecum *Lipsia* luget & *Lyceum*;
Dresda gaudeat atq; gratuletur,
Ac Ecclesia tota Christiana
Tollat jubila plena; Non ego, sed
Tibi, Vir venerande terq; lecte,
Nolens gratulor in recenti honore.

Invitâ Minervâ, in debita Observantia εἰλω ρ.

M. Johann Ulrichus Wildt/ Argentoratensis.

MARTINUS GEIERUS LIPSENSIS.

ἀναγε.

MILES REGIS ENSIS NUTU RIPAS.

Ancipitis multi sectantur præmia belli;
Sed cuivis summi caltra tenere licet?
Tu, PATRONE, tamen ceu MILES fortiter ENSIS
NUTU nunc RIPAS Albidos Ense REGIS.
Ense regens firmet sacro Te Numen, ut hostes
Ejus depellas, ENSIS Aqvafq; regas.

Ita Magnificum Dn. D. Geierum observans suspiciebat

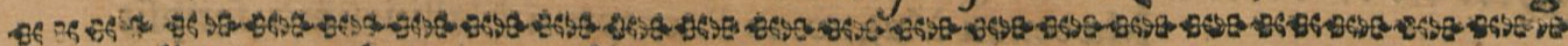
M. Zacharias Prescius, G. L. SS. Theol. Cultor.

Lipsensis nostri Geiere columna Sionis,
Sic Patriam & cathedram linqvif utramq; simul?
Atq; tuâ careat nunc optima *Lipsia* Ivadâ,
Qvâ demulisti pectora sæpe pia,
Sed qvò fata trahunt nos læto corde seqvamur,
Insuper atq; Ducis si pia iussa monent.
En Reverende Pater, noster currusq; eqvitesq;
Fausito nunc abiens omine vive diu!

His paucis debita observantia ergò acclamabat

M. Godfried Reiche, Martisburg.

Colligo quod catus noster per vota precatur.

HACTENUS EFFUSAS SUSCIBE CHRISTE PRECES!

M. Johannes Severinus Weisse/Cizensis.

✽ o ✽

AB BB 2433

W17

AB BB 2433

ULB Halle 3
004 483 790

ISMUS. PROPempticus.
 QVO.
 NUM. GEIERUM.
 VIRUM. DEL.
 RA. IN. ECCLESIAM. MERITA.
 JAM. PRIDEM.
 LEBRATISSIMUM.
 AULAM. ELECTORAL. SAXON.
 CONCIONATORIS. AULICI. AUSPICATURUS.
 DUS. MARTI. CIO. DC. LXV.
 ABIRET
 EX. OBSERVANTIA. IN.
 TOREM. PROMOTOREM.
 OPT. MAX.
 PROSECUTANTUR.
 ARIUM
 GIO. CONCIONATORIO.
 MAJORI.
 QVOD. LIPSIAE. EST.
 IDEM. INGRESSI. SUBSEQUENTES.

ANNO. COLERIANO.

M. Jos. Maximilianus Morin...

